

Софийски районен съд е сезиран с жалба от Е. К., роден на ***** г., гражданин на xxxxxxxxxx, против Наказателно Постановление № 42-0000909, издадено на 13.04.2022 г. от Директор на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ София, с което на жалбоподателя е наложено наказание “глоба” в размер на 2000.00 лева за извършено административно нарушение на чл. 18, т. 3 от Наредба № 33/ 03. 11. 1999г. на МТ.

В жалбата с е оспорва законосъобразността на наказателното постановление, като се изтъкват допуснати съществени процесуални нарушения при неговото издаване. Излагат се съображения в насока невъзможност жалбоподателят да разбере съдържанието на АУАН поради невладеене на българския език, както и нарушаване на правото му на възражения. Споделят се аргументи за неправилно приложение на материалния закон - нарушена норма и санкционна разпоредба. Застъпва се тезата за нарушение изискванията на Директива 2006/126/ЕО на Европейския парламент и Съвета от 20.12.2006 г. относно свидетелства за управление на превозни средства. В заключение се иска от съда да постанови решение, с което да отмени наказателното постановление.

В съдебно заседание жалбоподателят Е. К., редовно призован, не се явява и не се представлява.

Административно – наказващият орган Директор на Регионална дирекция “Автомобилна администрация” - гр. София (РД “АА” - гр. София), редовно призован, не се явява, не се представлява.

По делото е депозирано писмено становище от Директора на РД “АА” - гр. София, в които се пледира издаденото НП да бъде потвърдено поради неоснователност на подадената жалба. Излагат се съображение, че изявлението за неразбиране съдържанието на АУАН има за цел освобождаване от административно-наказателна отговорност. Твърди се, че е спазена нормата на чл. 44, ал. 4 от ЗАНН за незабавно изпращане на АУАН на наказващия орган, когато се установи, че нарушителят няма постоянен адрес на територията на Република България. Навежда заключения за правилно приложение на материалния закон. Приема, че не е налице противоречие на вътрешното законодателство с приложима правна норма на съюзен акт, доколкото всяка държава членка може да налага допълнителни изисквания и ограничения по отношение психологическата годност на водачите.

При извършената служебна проверка от съда по допустимостта на жалбата се констатира, че същата е подадена в законоустановения срок и от легитимирана страна, поради което се явява процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е **ОСНОВАТЕЛНА**.

От събраните в хода на съдебното производство писмени доказателства се установява следната фактическа обстановка:

На 12.04.2022г. около 13:50 часа в гр. София, по бул. “Княгиня Мария Луиза”, срещу Централна гара, с посока на движение бул. “Христо Ботев”, Е.

К. управлявал xxxxxxxxx. Водачът извършвал обществен превоз на пътници по линията гр. София - гр. Хасково, съобразно маршрутно разписание № 26101 и час на тръгване - 13:30 часа. Разписанието било валидно до 22.02.2024 г.

Инспектори при РД “АА” - гр. София към ИА “АА” xxxxxxxxx спрели водача за извършване на проверка. При нея установили, че жалбоподателят разполагал с Л.О. , заверено копие № 3045590083, валидно до 31.12.2026 г. Той обаче не притежавал удостоверение за психологическа годност. При тази фактология инспекторът при РД “АА” - гр. София xxxxxxxxx съставил на жалбоподателя Е. К. АУАН за нарушение по чл. 18, т. 3 от Наредба № 33/03.11.1999 г. на МТ. Актът бил връчен на лицето, което го подписало, без изрично отбелязване дали има възражения. Съобразно чл. 44, ал. 4 от ЗАНН, АУАН незабавно бил представен на наказващия орган. За така установеното нарушение въз основа на АУАН от 12.04.2022 г. било издадено и обжалваното наказателно постановление.

Горната фактическа обстановка съдът прие за безспорно установена и доказана въз основа на приобщените по реда на чл.283 от НПК писмени доказателства – свидетелство за управление на МПС, справка от регистър за психологически изследвания на водачите за явяванията на психологическо изследване, длъжностна характеристика за длъжност “инспектор” в РД “АА” - гр. София към ИА “АА”, Заповед № 589/31.01.2020 г., Заповед № РД-08-30/24.02.2020 г.

Съдът кредитира свидетелство за управление на МПС, видно от което Е. К. е правоспособен водач.

От доказателствената съвкупност не следва да се изключи справка от регистър за психологически изследвания на водачите за явяванията на психологическо изследване от 12.05.2022 г., съобразно която липсват данни в системата за жалбоподателя.

С доказателствена стойност се ползват Заповед № 589/31.01.2020 г., Заповед № РД-08-30/24.02.2020 г., длъжностна характеристика за длъжност “инспектор” в РД “АА” - гр. София към ИА “АА”, от които се формира заключение за материалната и териториалната компетентност на органите съставили АУАН, респ. издали обжалваното НП.

При извършена служебна проверка по законосъобразността на обжалваното наказателно постановление съдът намира, че същото е било издадено при допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, както и на закона.

В случая е нарушена разпоредбата и на чл. 44, ал. 4 от ЗАНН. Текстът □ предвижда, когато се констатира, че нарушителят няма постоянен адрес на територията на Република България, АУАН да се предоставя незабавно на вниманието на наказващия орган. В случая АУАН е съставен на 12.04.2022г., а НП - на 13.04.2022г. Следва да се обърне внимание, че е необходимо спазване на условие - прилагане на писмени обяснения или възражения от

страна на нарушителя, респ. изричен отказ да се направят такива. Единствено представянето или категоричното отказване да се дадат възражения обаче би могло да обоснове осъществяване на процедурата при стриктно съблюдаване на закона, доколкото само така се гарантира упражняване в пълнота правото на защита. По делото липсват приложени възражения или други източници, от които да се изведе информация за предоставяне на подобна възможност за нарушителя. Напротив, нито в АУАН, нито в НП е отбелязано депозирането на възражения. Бързината на производството не следва да се абсолютизира за сметка на правото на защита на нарушителя. Незабавното предоставяне на акта на административно наказващият орган не означава незабавно или в максимално кратък срок на произнасяне по същия без да се изчака изтичането на срока за възражение. Ето защо и в противоречие на чл. 44, ал. 1 от ЗАНН административно наказващият орган не е спазил изтичането на 7-дневния срок за подаване на възражения от нарушителя. Само по себе си това допуснато нарушение е от категорията на съществените и влече като последица отмяната на НП.

По повод възражението на жалбоподателя, че не е разбрал за какво нарушение се ангажира административно-наказателната му отговорност съдът намира същото за неоснователно. От обстоятелството, че нарушителят не е български гражданин не може с категоричност да се заключи, че не е формирал знание за извършване на какво нарушение се ангажира отговорността му, на коя дата и място. Жалбоподателят К. се е подписал в графите “нарушител”, обозначени в АУАН и НП, без да направи отбелязване на чужд език, че се нуждае от преводач. Същевременно не е възразил, че не разбира съдържанието на предявения му документ. Същият е осъзнал и къде трябва да се яви, за да му бъде връчено НП. Наред с това депозираната жалба срещу процесното НП е изписана на български език, като едва в този момент жалбоподателят описва, че не е запознат с твърденията в АУАН и НП. Също така е била подписана и от него. Поради изложеното настоящата съдебна инстанция намира, че не е допуснато нарушение като не е назначен превозвач на К., доколкото той е формирал знание за развитата се административно-наказателна процедура.

На следващо място разпоредбата на чл. 18, т. 3 от Наредба № 33/03.11.1999 г. на МТ предписва изискванията за водачи на превозни средства за обществен превоз на пътници, на които следва да отговарят, за да са правоспособни да осъществяват тази дейност, а именно - водачът да е психически годен по смисъла на наредба по чл. 152, ал. 1, т. 2 от ЗДвП. Оттук следва шофьорът да трябва да е преминал специфични изследвания, които да дадат отговор на въпроса дали притежава психологическа годност да управлява МПС за обществен превоз на пътници, обективизиран в нарочно удостоверение. Процедурата по снабдяване с посочения документ е разписана в Наредба № 36/15.05.2006г. за изискванията за психологическа годност, условията и реда за провеждане на психологически изследвания на кандидати за придобиване на правоспособност за управление на МПС, водачи на МПС,

на председатели на изпитни комисии за издаване на удостоверение за регистрация за извършване на психологически изследвания. Вярно е, че справката в регистър на психологическите изследвания на водачите за явяване на психологически изследвания не съдържа данни за жалбоподателя, но този факт не води до ангажиране на отговорността на К.. За да достигне до този извод съдът съобрази разпоредбата на чл. 7, пар. 1 и 3 от Директива 2006/126/ЕО на Европейския парламент и Съвета от 20.12.2006 г. относно свидетелствата за управление на превозни средства и Решение на СЕС по дело C-227/22 от 18.01.2024 г. за тълкуване на посочената разпоредба. По силата на общностните, норми цитираните актове имат задължителна сила за националните юрисдикции, които са длъжни да зачитат текстовете му. В диспозитива на съдебния акт е изведен извод за недопустимост на държава членка да изисква от лицата, които извършват професионална дейност като водачи на МПС за транспорт на пътници и притежаващи свидетелство за управление на превозно средство от категории C, CE, C1, C1E, D, DE, D1, D1E, при чието издаване е проверена физическата и умствената им годност, да притежават удостоверение за психологическа годност с валидност по-кратка от срока на валидност на свидетелството. От мотивите на съдебното решение се установява, че поставянето на допълнително изискване, каквото представлява притежаването на подобен документ за по-краткосрочен период от този на свидетелството за управление е недопустимо ограничение спрямо правата на частноправните субекти на държавата членка. Видно от данните по делото е, че свидетелството за управление на МПС на жалбоподателя е издадено на 05.12.2018 г. и валидно до 25.11.2030 г. Ерго, щом водачът към датата на нарушението, визирана в АУАН и НП, е притежавал валидно издадено свидетелство, удостоверяващо правоспособността му на шофьор, не е следвало да притежава изрично удостоверение за психологическа годност. В тази насока следва да се съобрази и разпоредбата на чл. 8, ал. 2 от Наредба № 36/2006 г., според която удостоверението за психологическа годност е безсрочно, приложима в редакцията □ от 21.10.2022 г. на основание чл. 3, ал. 2 от ЗАНН, доколкото се явява по-благоприятна за правното положение на жалбоподателя. Изложеното наведе съда до единствено възможния извод, че неправилно е приложен материалния закон, съответно ангажирана отговорността на жалбоподателя за нарушение, което не е извършил. Подобно заключение оправдава нуждата от отмяна на постановеното НП.

Констатираната несъставомерност на осъществяване на административното нарушение от обективна страна не налага обсъждане на субективна страна на нарушение, тъй като такова не е реализирано.

Поради изложените правни съображения съдът намира, че обжалваното наказателно постановление е незаконосъобразно и издадено при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и неправилно приложение на закона, поради което и същото следва да бъде отменено.